Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

21. märts 2012*

Ühenduse kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Ühenduse kujutismärk FS — Taotleja pahausksus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b)

Kohtuasjas T-227/09,

Feng Shen Technology Co. Ltd, asukoht Guieshan Township (Taiwan), esindajad: advokaadid P. Rath ja W. Festl-Wietek,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: A. Folliard-Monguiral,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus oli

Jarosław Majtczak, elukoht Łódź (Poola), esindaja: advokaat J. Wyrwas, hiljem advokaat J. Radłowski,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 1. aprilli 2009. aasta otsuse peale (asi R 529/2008-4), mis käsitleb kehtetuks tunnistamise menetlust Feng Shen Technology Co. Ltd ja J. Majtczaki vahel,

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees I. Pelikánová, kohtunikud K. Jürimäe ja M. van der Woude (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik S. Spyropoulos,

arvestades 10. juunil 2009 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 24. novembril 2009 Üldkohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti vastust,

arvestades 28. novembril 2009 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,

arvestades 1. aprillil 2010 Üldkohtu kantseleisse saabunud repliiki,

arvestades 29. juunil 2010 Üldkohtu kantseleisse saabunud vasturepliiki,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades 18. oktoobril 2011 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Hageja Feng Shen Technology Co. Ltd on Taiwani äriühing, kes toodab ja turustab erinevaid tooteid, sealhulgas tõmblukke. Talle kuulub ka mitu Taiwani kaubamärki, mis on registreeritud muu hulgas 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 26 kuuluvate kaupade jaoks, mis vastavad kirjeldusele: „tõmblukud”, ning on esitatud järgmise kujutismärgina:

2 Hageja sõlmis aastal 2000 ärisidemed menetlusse astuja J. Majtczakiga, kes tegutses Poolas ärinime „P H U Berotex” all.

3 Hagejaga vahetatud elektronpostisõnumite käigus viitas menetlusse astuja hageja tõmblukkude kataloogile. Hagejalt ärisuhte raames menetlusse astujale saadetud arvetel oli kujutatud varasemad Taiwani kaubamärgid, millele oli lisatud sümbol ®.

4 Ärisuhe hageja ja menetlusse astuja vahel lõppes jaanuaris 2005.

5 Hageja hakkas tegema koostööd teise Poola turustajaga, äriühinguga Pik Foison sp. z o.o., mis oli asutatud 2004. aastal.

6 Menetlusse astuja esitas 7. juunil 2005 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet”) nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud kujul) (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)) alusel ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.

7 Kaubamärgi registreerimist taotleti 15. mail 2006 Nizza kokkuleppe klassi 26 kuuluvate kaupade jaoks, mis vastavad kirjeldusele: „tõmblukud”; kujutismärk registreeriti numbri 4431391 all ja on järgmine:

8 Poola toll pidas 29. septembril 2006 ja 2. oktoobril 2006 menetlusse astuja taotlusel Pik Foisoni ettevõttes kinni varasemaid Taiwani kaubamärke kandvad tõmbluku kaubapartiid.

9 Hageja esitas 17. oktoobril 2006 määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punkti b (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b) alusel taotluse tunnistada numbri 4431391 all registreeritud kaubamärk kehtetuks põhjendusega, et menetlusse astuja tegutses kaubamärgi taotluse esitamisel pahauskselt. Hageja märkis eelkõige, et menetlusse astuja teadis, et hageja kasutab Euroopa Liidus suurtähtedest „F" ja „S" koosnevat tähist tõmblukkude kaubamärgina ning et vaidlustatud kaubamärgi registreerimistaotlus esitati sellise kasutuse takistamise eesmärgil.

10 Tühistamisosakond tegi 24. jaanuaril 2008 otsuse lükata kehtetuks tunnistamise taotlus tagasi.

11 Hageja esitas 25. märtsil 2008 ühtlustamisametile tühistamisosakonna otsuse peale kaebuse.

12 Ühtlustamisameti neljanda apellatsioonikoja 1. aprilli 2009. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus") jäeti kaebus rahuldamata. Kõigepealt märkis apellatsioonikoda, et pahausksuse legaaldefinitsioon puudub ning et üldiselt on tegemist ausa äritavaga vastuolus oleva teguviisiga.

13 Apellatsioonikoda leidis seejärel, et taotleja võib tegutseda pahauskselt, kui ta esitab kaubamärgitaotluse, teades tänu otsestele suhetele kolmanda isikuga, et viimane kasutab identset kaubamärki heauskselt ja õiguspäraselt sarnaste kaupade ja teenuste jaoks väljaspool liidu territooriumi. Apellatsioonikoda täpsustas selles osas, et sellise pahausksuse tõendamise koormis lasub sellel, kes ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotleb.

14 Apellatsioonikoda leidis, et hageja ei ole pahausksust käesoleval juhul tõendanud. Ta esitas selle kohta kuus alljärgnevat kaalutlust.

15 Esiteks ei ole varasemad Taiwani kaubamärgid ja vaidlustatud kaubamärk visuaalselt sarnased ning hageja ei ole tõendanud, et ta kasutas varasemaid Taiwani kaubamärke enne vaidlustatud kaubamärgi taotluse esitamist (vaidlustatud otsuse punkt 16).

16 Teiseks tootis hageja tõmblukke vastavalt menetlusse astuja spetsifikatsioonile üksnes menetlusse astuja jaoks (vaidlustatud otsuse punkt 18).

17 Kolmandaks hakkas menetlusse astuja ise vaidlustatud kaubamärgile vastava tähisega tõmblukke Poolas turustama 2000. aastal, kandes neile tollel ajal Poolas juba ühenduse kaubamärgina kaitstud tähise (vaidlustatud otsuse punktid 19 ja 22).

18 Neljandaks ei ole hageja tõendanud, et ta üritas aastatel 2000–2005 tõmblukke liidus ise turustada (vaidlustatud otsuse punkt 20).

19 Viiendaks ei ole hageja näidanud üles huvi kaitsta liidus suurtähtede kombinatsioonist „FS" koosnevat tähist enne vaidlustatud kaubamärgi registreerimistaotluse esitamist (vaidlustatud otsuse punkt 22).

20 Kuuendaks ei olnud menetlusse astuja õiguslikult kohustatud hagejat eelnevalt teavitama kavatsusest taotleda vaidlustatud kaubamärgi registreerimist (vaidlustatud otsuse punkt 22).

21 Neil kaalutlustel järeldas apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse põhjenduses 24, et menetlusse astuja ei tegutsenud registreerimistaotluse esitamisel pahauskselt.

Menetlus ja nõuded

22 Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— tunnistada vaidlustatud kaubamärk kehtetuks;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

23 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja paluvad Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid

24 Ühtlustamisamet väitis kohtuistungil, et peale Üldkohtu küsimustele vastuseks esitatud dokumentide ei ole vastuvõetavad esimest korda Üldkohtus esitatud tõendid, nimelt dokumendid, mida ühtlustamisameti toimikus ei ole ning mille hageja ja menetlusse astuja on lisanud repliigile ja vasturepliigile.

25 Selles osas tuleb meenutada, et Üldkohtusse esitatud hagi eesmärk on ühtlustamisameti apellatsioonikodade otsuste õiguspärasuse kontrollimine määruse nr 40/94 artikli 63 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 65) tähenduses ning et tühistamishagi menetlemisel tuleb vaidlustatud akti õiguspärasust hinnata akti vastuvõtmise ajal olemas olnud faktiliste ja õiguslike asjaolude põhjal. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole seega Üldkohtu ülesanne uuesti hinnata faktilisi asjaolusid, arvestades esimest korda alles nimetatud kohtus esitatud tõendeid. Tegelikult on selliste tõendite vastuvõtmine vastuolus Üldkohtu kodukorra artikli 135 lõikega 4, mille kohaselt poolte avaldused ei või muuta apellatsioonikoja menetluses oleva hagi eset (vt Üldkohtu 11. novembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-162/08: Frag Comercio Internacional *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Tinkerbell Modas (GREEN by missako), kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 17 ja seal viidatud kohtupraktika).

26 Sellest tuleneb, et hageja ja menetlusse astuja poolt esimest korda repliigi ja vasturepliigi lisadena Üldkohtus esitatud dokumente ei saa arvestada ning need tuleb seetõttu tagasi lükata.

Vaidlustatud otsuse tühistamise nõue

27 Hageja esitab ühe väite, mis käsitleb määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punkti b rikkumist.

28 Hageja sõnul on tegemist pahausksusega eespool nimetatud sätte tähenduses, kui kaubamärgitaotleja üritab kaubamärgi registreerimisega „omastada" sellise kolmanda isiku kaubamärki, kellega tal on olnud lepingulised või lepingueelsed suhted. Hageja väidab, et kogu menetlusse astuja sellekohane tegevus on olnud pahauskne. Hageja rõhutab eelkõige, et ta kasutas varasemaid Taiwani kaubamärke Euroopa Liidus alates 2000. aastast ning et menetlusse astuja oli sellest kasutamisest teadlik.

29 Ühtlustamisameti arvates ei ole tõendatud, et vaidlustatud kaubamärgi registreerimise ainus eesmärk oli takistada hagejat importimast liitu varasemat Taiwani kaubamärki kandvat kaupa. Tegelikult on menetlusse astuja vaidlustatud kaubamärki oma kaupade kaubandusliku päritolu identifitseerimiseks kasutanud.

30 Menetlusse astuja väidab, et ei olnud tõmblukkude varasematest Taiwani kaubamärkidest teadlik. Ta väidab, et hageja tootis tõmblukke vastavalt menetlusse astuja poolt talle antud spetsifikatsioonile. Menetlusse astuja lisab, et tema lõi vaidlustatud kaubamärgi 1999. aasta detsembris ning on arendanud seda Poola turul edasi 2000. aastast alates.

31 Kõigepealt tuleb meenutada, et ühenduse kaubamärgi kord tugineb määruse nr 40/94 artikli 8 lõikes 2 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 2) esitatud põhimõttele, et ainuõiguse saab esimene taotleja. Selle põhimõtte alusel võib kaubamärki ühenduse kaubamärgina registreerida vaid niivõrd, kuivõrd varasem kaubamärk seda ei takista, olgu tegemist ühenduse kaubamärgi, liikmesriigis registreeritud kaubamärgi, Beneluxi intellektuaalomandi büroos registreeritud kaubamärgi, liikmesriigis kehtivate rahvusvaheliste lepete alusel registreeritud kaubamärgi või liidus kehtivate rahvusvaheliste lepete alusel registreeritud kaubamärgiga. Seevastu ei takista pelk asjaolu, et kolmas isik kasutab registreerimata kaubamärki, identse või sarnase kaubamärgi registreerimist ühenduse kaubamärgina identsete või sarnaste kaupade või teenuste jaoks. Põhimõtteliselt kehtib sama kolmanda isiku poolt väljaspool liitu registreeritud kaubamärgi kasutamise kohta.

32 Seda reeglit täiendab määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punkt b, mille kohaselt ühenduse kaubamärk tunnistatakse kehtetuks ühtlustamisametile esitatud taotluse või rikkumise suhtes algatatud menetluses esitatud vastuhagi põhjal, kui taotluse esitaja tegutses kaubamärgi taotluse esitamisel pahauskselt. Kehtetuks tunnistamise taotleja, kes kavatseb tugineda selle põhjendusele, peab tõendama asjaolud, mis annavad alust järeldada, et ühenduse kaubamärgi taotleja tegutses asjaomase kaubamärgi taotluse esitamisel pahauskselt.

33 Euroopa Kohus täpsustas 11. juuni 2009. aasta otsuses kohtuasjas C-529/07: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (EKL 2009, lk I-4893, edaspidi „kohtuotsus Lindt Goldhase”), kuidas tuleb määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktis b osutatud pahausksuse mõistet tõlgendada. Nii märkis Euroopa Kohus nimetatutud kohtuotsuse punktis 53, et selle sätte tähenduses tuleb pahausksust hinnata igakülgselt, arvestades kõiki juhtumi puhul tähtsust omavaid tegureid ja eelkõige:

— asjaolu, et taotleja teadis või pidi teadma, et vähemalt ühes liikmesriigis kasutab mõni kolmas isik identsete või sarnaste kaupade jaoks identset või sarnast tähist, mida võib segi ajada tähisega, mille registreerimist taotleti;

— taotleja kavatsust takistada kolmandatel isikutel sellise tähise edasist kasutamist;

— mil määral on õiguskaitse kolmanda isiku tähisel ja tähisel, mille registreerimist taotletakse.

34 Euroopa Kohus märkis eespool punktis 33 viidatud kohtuotsuses Lindt Goldhase (punkt 44) ka seda, et kavatsus takistada mingi toote müüki võib teatud asjaoludel tähendada, et taotleja on pahauskne. Nii on see eelkõige juhul, kui hiljem ilmneb, et taotleja registreeris tähise ühenduse kaubamärgina ilma selle kasutamise kavatsuseta vaid selleks, et takistada kolmandate isikute turulepääsu.

35 Seevastu ilmneb eespool punktis 33 viidatud kohtuotsusest Lindt Goldhase (punktid 48 ja 49), et taotleja võib lähtuda ka õiguspärasest eesmärgist soovida ennast juba ette kaitsta mõne sellise kolmanda isiku ettevõtmiste vastu, kes turul uustulnukana üritab taotleja tähise mainest kasu lõigata.

36 Sellest hoolimata tuleneb eespool punktis 33 viidatud kohtuotsuse Lindt Goldhase sõnastusest, et eespool nimetatud tegurid on vaid näited kõigist neist asjaoludest, millega võib arvestada, tuvastamaks kaubamärgi taotleja pahausksust taotluse esitamisel.

37 Käesoleval juhul tugines apellatsioonikoda eespool punktis 14 esitatud kuuele kaalutlusele ning järeldas, et menetlusse astuja ei olnud pahauskne. Seetõttu tuleb neid kaalutlusi uurida hageja esitatud argumentidest lähtudes.

38 Esiteks tuleneb vaidlustatud otsuse punktis 16 tehtud järeldus, et vaidlustatud kaubamärk erineb varasematest Taiwani kaubamärkidest selgesti, üksnes kahe asjaomase kaubamärgi graafiliste osade üldisest visuaalsest võrdlusest.

39 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb tähiste identsust või sarnasust, mida käsitleb eespool punktis 33 viidatud kohtuotsus Lindt Goldhase (punkt 53), uurida vastandatud tähiste visuaalsest, foneetilisest ja kontseptuaalsest sarnasusest lähtudes. See hindamine peab rajanema asjaomastest kaubamärkidest jääval tervikmuljel, võttes eelkõige arvesse nende eristavaid ja domineerivaid osi (vt Euroopa Kohtu 12. juuni 2007. aasta otsus kohtuasjas C-334/05 P: Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Shaker, EKL 2007, lk I-4529, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

40 Neil asjaoludel tegi apellatsioonikoda vea, kui järeldas, et vaidlustatud kaubamärk ja varasemad Taiwani kaubamärgid ei ole identsed või sarnased, jättes samas igakülgse hinnangu andmata kõigile asjakohastele elementidele ning eelkõige nende kaubamärkide foneetilisele ja kontseptuaalsele sarnasusele. Käesoleval juhul on selline hindamine seda olulisem, et kuna Poola toll pidas vaidlustatud kaubamärkide omaniku taotlusel varasemate Taiwani kaubamärkidega kaubad kinni, siis viitab see sellele, et need kaubamärgid on tegelikult sedavõrd sarnased, et nende segiajamine on tõenäoline, nagu väidab hageja.

41 Teiseks vaidlustab hageja järelduse, mille apellatsioonikoda tegi vaidlustatud otsuse põhjenduses 18 ning mille kohaselt hageja toodab tõmblukke üksnes vastavalt menetlusse astuja spetsifikatsioonile. Hageja väidab, et ta tarnis menetlusse astujale varasemaid Taiwani kaubamärke kandvaid tõmblukke sellisena, nagu need olid kujutatud tema müügikataloogis.

42 Selles osas tuleb nentida, et tegelikult sisaldab hageja poolt hagile lisatud müügikataloog varasemaid Taiwani kaubamärke kandvaid tõmblukke ning et 19. detsembri 2000. aasta kirjas viitas menetlusse astuja tõmblukkude tellimisel teatavale hageja kataloogile.

43 Neil asjaoludel palus Üldkohus menetlusse astujal esitada dokumendid selle kohta, et ta saatis hagejale tõmblukkude tootmise spetsifikatsiooni. Menetlusse astuja esitas sellele küsimusele vastuseks mõned arved ja viitas toimikus olevatele tõenditele. Need dokumendid ei sisalda aga tehno- või müügispetsifikatsioone. Eelkõige puudub neis viide selle kohta, et menetlusse astuja on hagejalt palunud paigutada tõmblukkudele vaidlustatud kaubamärk.

44 Seega ei põhine apellatsioonikoja järeldus, mille kohaselt hageja toodab tõmblukke vastavalt menetlusse astuja spetsifikatsioonile, toimikus olevatel tõenditel.

45 Kolmandaks hakkas menetlusse astuja vaidlustatud otsuse põhjenduste 19 ja 22 kohaselt 2000. aastal Poolas turustama tõmblukke, mis kannavad vaidlustatud kaubamärgile vastavat tähist. Seega olevat asjaomase kaubamärgi liidus tuntuks teinud menetlusse astuja.

46 Nagu väidab hageja, ei anna siiski ükski toimikus olev tõend alust leida, et menetlusse astuja on vaidlustatud kaubamärki kaupadel tegelikult kasutanud, olgu siis enne või pärast registreerimistaotluse esitamise kuupäeva. Ühtlustamisamet täpsustas kohtuistungil, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 19 esitatud väide, mille kohaselt vaidlustatud kaubamärki on kasutatud, põhineb üksnes menetlusse astuja ütlustel, mitte objektiivselt tuvastatud faktidel.

47 Seetõttu ei toeta toimikus olevad tõendid vaidlustatud kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta apellatsioonikoja tehtud järeldust, mille põhjendatuse on hageja vaidlustanud ning mis on menetlusse astuja kavatsuste hindamiseks asjakohane (vt eespool punktid 34 ja 35).

48 Neljandaks väidab hageja, et vastupidi vaidlustatud otsuse punktis 20 väidetule müüs ta aastatel 2000–2005 Poolas tõmblukke. Selles osas nendib Üldkohus ühelt poolt, et hageja väidet toetavad tema poolt toimikusse lisamiseks esitatud tõendid, ning teiselt poolt kinnitab seda menetlusse astuja, kes täpsustas Üldkohtu kirjalikule küsimusele vastates, et ta otsustas lõpetada ärisuhted hagejaga, kuna viimane oli hakanud Pik Foisoni vahendusel temaga Poola turul konkureerima. Sellega seoses ilmnes Üldkohtu menetluse käigus, et hageja oli müünud 2004. aastal Pik Foisonile mitu tõmblukupartiid, millele olid kantud varasemad Taiwani kaubamärgid.

49 Sellest tulenevalt räägivad toimikus olevad tõendid apellatsioonikoja järelduse vastu, mille kohaselt ei ole hageja tõmblukke liidus aastatel 2000–2005 müünud. Nimetatud järeldus on aga asjakohane, kui hinnata hageja ja menetlusse astuja ärilisi jõupingutusi liidus ning seega viimase kavatsusi.

50 Eeltoodut arvestades tuleb järeldada, et apellatsioonikoja kuuest põhjendusest neli ei põhine asjakohaste asjaolude terviklikul hindamisel, nagu seda nõutakse eespool punktis 33 viidatud kohtuotsuses Lindt Goldhase (punkt 53), ning neid ei toeta toimikus olevad tõendid või need põhinevad ebatäpselt tuvastatud faktidel.

51 Ülejäänud kahe põhjenduse osas tuleb nentida, et nendest üksi ei piisa selle kindaks tegemiseks, kas menetlusse astuja tegutses kaubamärgi taotluse esitamisel pahauskselt. Asjaolu, et hageja ei ole näidanud üles huvi kaitsta liidus varasemaid Taiwani kaubamärke, ning asjaolu, et menetlusse astuja ei olnud õiguslikult kohustatud hagejat ühenduse kaubamärgi taotluse esitamisest eelnevalt teavitama, ei võimalda kindlaks teha, milline oli menetlusse astuja kavatsus kõnealuse taotluse esitamisel.

52 Seetõttu ei olnud apellatsioonikojal võimalik põhjendatult järeldada, et menetlusse astuja ei olnud pahauskne, ning lükata hageja esitatud kehtetuks tunnistamise taotlus neil kaalutlustel tagasi.

53 Seetõttu tuleb ainsa väitega nõustuda ja vaidlustatud otsus tühistada.

Vaidlustatud kaubamärgi kehtetuks tunnistamise taotlus

54 Kõigepealt tuleb märkida, et hageja on Üldkohtule esitatud vaidlustatud otsuse kehtetuks tunnistamise nõudega esitanud määruse nr 207/2009 artikli 65 lõike 3 mõttes muutmisnõude, et Üldkohus teeks otsuse, mille oleks pidanud tegema apellatsioonikoda (vt selle kohta Üldkohtu 4. oktoobri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-190/04, Freixenet *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (matistatud pinnaga valge pudeli kuju), kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punktid 16 ja 17). Seetõttu on nõue vastupidi ühtlustamisameti väidetele vastuvõetav.

55 Siiski tuleb meenutada, et Üldkohtu õigus vaidlustatud otsust muuta ei anna Üldkohtule pädevust asendada apellatsioonikoja põhjendus enda omaga ega ka anda hinnangut asjaoludele, mille kohta apellatsioonikoda ei ole veel seisukohta võtnud. Muutmispädevuse teostamine on seega põhimõtteliselt piiratud üksnes olukordadega, kus Üldkohtul on pärast apellatsioonikoja hinnangu kontrollimist õigus tõendatud faktiliste ja õiguslike asjaolude alusel kindlaks teha, millise otsuse oleks apellatsioonikoda pidanud tegema (Euroopa Kohtu 5. juuli 2011. aasta otsus kohtuasjas C-263/09 P Edwin *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2011, lk I-5853, punkt 72).

56 Käesoleval juhul ei võimalda vaidlustatud otsuses tuvastatud asjaolud teha kindlaks, millise otsuse oleks apellatsioonikoda pidanud tegema. Kuigi need asjaolud ei põhjenda järeldust, mille kohaselt puudus menetlusse astuja pahausksus, nagu on tühistamisnõude uurimisel eespool nenditud, siis ei põhjenda need üksi ka vastupidist järeldust.

57 Neil asjaoludel tuleb lükata tagasi hageja muutmisnõue, milles ta taotles Üldkohtult vaidlustatud kaubamärgi kehtetuks tunnistamist.

Kohtukulud

58 Kodukorra artikli 87 lõike 2 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja ühtlustamisamet on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb käesoleva kohtumenetluse kulud välja mõista ühtlustamisametilt.

59 Kodukorra artikli 87 lõike 4 kolmanda lõigu alusel võib Üldkohus määrata, et menetlusse astuja kannab oma kohtukulud ise. Käesoleval juhul kannab menetlusse astuja oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 1. aprilli 2009. aasta otsus (asi R 529/2008-4).

2. Jätta Siseturu Ühtlustamise Ameti kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Shen Technology Co. Ltd. kohtukulud.

3. J. Majtczak kannab oma kohtukulud ise.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 21. märtsil 2012 Luxembourgis.

Allkirjad